

Козак Степан Іванович

Козак Степан Іванович народився в селі Борок Сокальського району Львівської області. У 1998 році вступив у перший клас Тартаківської ЗШ І-ІІІ ст., яку закінчив у 2009 році. У 2010-2011рр. - служба в армії (169 навчальний центр Сухопутних військ, що дислокується у м. Десні, а потім у м.Яворів). Після армії їздив на роботу з-за кордон.

З початком АТО був мобілізований 2 серпня 2014 року. Службу проходив у м.Дебальцево, там стояв на блокпостах. Після отримання поранення руки був госпіталізований у Львівський воєнний госпіталь, там перебував на лікуванні три тижні. Після одужання проходив військову службу в місті Мукачево Закарпатської області. 2015 року був демобілізований.

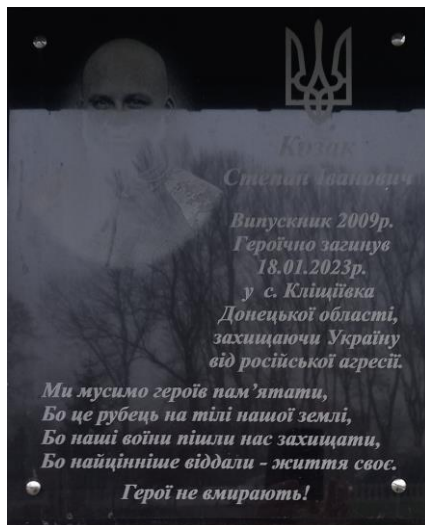

З початком повномасштабного російського вторгнення на територію України був призваний на військову службу 11 квітня 2022 року, служив заступником командира бойової машини, навідником-оператором механізованого відділення військової частини А4574. Загинув 18 січня 2023 року в селі Кліщіївка Донецької області.

Однокласники Степана згадують Героя добрим словом. - З Степаном ми вчилися з 5класу, з перших днів ми здружилися – розповідає однокласниця Іванна Орловська. - Він був великий оптиміст, душею компанії, дружелюбний, дуже добрий, щирий з усмішкою. Це людина, яка ніколи не падала духом. Мав багато друзів. Степан був розсудливий, ніколи не мав бійок, усі конфлікти він вирішував словами. У 2014 р. він захищав Україну, воював на сході і спільними зусиллями однокласників ми придбали для Степана військову форму, каску і

бронежилет. Він повернувшись додому іншою людиною. Із Степаном ми інколи зустрічалися або зідзвонювалися. Спілкуючись з ним я зрозуміла, що він став жорстокіший до себе, вимогливіший до себе. І, коли, 24 лютого почалася повномасштабна війна, він знов, не задумуючись, пішов у військомат і поїхав захищати нашу неньку-Україну, нашу землю. Коли ми з ним спілкувалися по телефону він завжди був радісний, вірив в нашу перемогу. Не я заспокоювала його, а він – мене: «Заспокойся, ми переможемо. Все буде добре». На жаль, його не стало. Він загинув захищаючи нас, наші сім'ї. Він завжди залишиться життєрадісним Героєм у наших серцях ... Герої не вмирають!».

У нього залишилася мама, Марія Степанівна. Також сиротами залишилися двоє маленьких дітей, син Остап, 2015 р.н. та син Артем, 2017 р.н.

24 серпня 2023 року на подвір'ї Тартаківської школи відбулося відкриття пам'ятної дошки герою.

<https://golossokal.com.ua/ato/v-boiakh-z-okupantom-zahynuv-zhytel-sela-borok-molodshyy-serzhant-stepan-ivanovych-kozak.html><https://www.facebook.com/100069117403988/posts/489090776738165/?paipv=0&eav=AfZTtakDw9DNA0mpXT9SYDK7wAiIt3NVti4noNGwnj8qN43>

